

Lubel.06.59.1150

**ROZPORZĄDZENIE Nr 37
WOJEWODY LUBELSKIEGO**

z dnia 16 lutego 2006 r.

w sprawie Chodelskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

(Lublin, dnia 24 marca 2006 r.)

Na podstawie art. 23 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz.U. Nr 92, poz. 880, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Chodelski Obszar Chronionego Krajobrazu, zwany dalej Obszarem, obejmuje tereny chronione ze względu na wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowe ze względu na możliwość zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem, a także pełnią funkcję korytarzy ekologicznych.

2. Obszar zajmuje powierzchnię 23.338 ha i położony jest w powiecie opolskim, na terenie gmin: Wilków, Karczmiska, Łaziska, Chodel, Opole Lubelskie, miasta i gminy Poniatowa oraz w powiecie lubelskim, na terenie gmin: Bełżyce i Borzechów.

§ 2. Nadzór nad Obszarem sprawuje Dyrektor Zarządu Zespołu Lubelskich Parków Krajobrazowych w Lublinie.

§ 3. Opis granic Obszaru określa załącznik do rozporządzenia.

§ 4. Ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów Obszaru:

- 1) zachowanie oraz poprawa stosunków wodnych poprzez ograniczanie nadmiernego odpływu wód, gospodarowanie zasobami wodnymi w sposób uwzględniający potrzeby ekosystemów wodnych i wodno-błotnych, zachowanie naturalnego charakteru rzek, cieków wodnych, zbiorników wodnych i starorzeczy, ochronę funkcji obszarów źródliskowych o dużych zdolnościach retencyjnych, zachowanie lub przywracanie dobrego stanu ekologicznego wód;
- 2) zachowanie lub odtwarzanie różnorodności biologicznej właściwej dla danego typu ekosystemu, głównie poprzez zachowanie lub przywracanie właściwego stanu siedlisk przyrodniczych oraz siedlisk roślin, zwierząt lub grzybów;
- 3) uwzględnianie potrzeb ochrony przyrody w gospodarce człowieka, w tym w gospodarce rolnej, leśnej, wodnej, rybackiej i turystyce;
- 4) ochrona i kształtowanie zadrzewień, ze szczególnym uwzględnieniem zadrzewień nadwodnych i śródpolnych;
- 5) ochrona specyficznych cech krajobrazu doliny Chodelki, w tym meandrów rzeki, starorzeczy, naturalnych form rzeźby terenu (wydmy, doliny, głązy narzutowe);
- 6) dążenie do odtworzenia dawnych odmian drzew owocowych i ras zwierząt hodowlanych;
- 7) tworzenie i ochrona korytarzy ekologicznych, umożliwiających migrację gatunków;
- 8) kształtowanie zagospodarowania przestrzennego w sposób umożliwiający zachowanie walorów przyrodniczych i krajobrazowych oraz wartości kulturowych, w szczególności przez: ochronę otwartej przestrzeni przed nadmierną zabudową, zachowanie ciągłości korytarzy ekologicznych, kształtowanie zalesień w sposób optymalny dla ochrony różnorodności biologicznej i walorów krajobrazowych, ochronę punktów, osi i przedpoli widokowych, usuwanie lub przestanianie antropogenicznych elementów dysharmonijnych w krajobrazie;
- 9) dążenie do rewitalizacji zespołów zabudowy, w tym układów zabytkowych, propagowanie tradycyjnych cech architektury;
- 10) eliminowanie lub ograniczanie źródeł zagrożeń, w szczególności powietrza, wód i gleb, poprzez usuwanie zanieczyszczeń antropogenicznych, kształtowanie prawidłowej gospodarki wodno-ściekowej, promowanie sposobów gospodarowania gruntami, ograniczających erozję gleb.

§ 5. 1. Na Obszarze zakazuje się:

- 1) zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor i legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;
- 2) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu art. 51 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r.- Prawo ochrony środowiska (Dz.U. Nr 62, poz.627, z późn.zm.²⁾);
- 3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
- 4) wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;
- 5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztorowym, przeciwpowodziowym lub przeciwosuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych;
- 6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka;
- 7) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych;
- 8) lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej.

2. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nie dotyczy realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których sporządzenie raportu o oddziaływaniu na środowisko nie jest obowiązkowe i przeprowadzona procedura oceny oddziaływania na środowisko wykazała brak niekorzystnego wpływu na przyrodę Obszaru.

3. Zakaz, o którym mowa w ust.1 pkt 3, nie dotyczy prac wykonywanych na potrzeby ochrony przyrody.

4. Zakaz, o którym mowa w ust.1 pkt 4, nie dotyczy terenów, dla których udzielono koncesji na wydobywanie kopalin przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

5. Zakaz, o którym mowa w ust. 1. pkt 8, nie dotyczy obiektów lokalizowanych w obszarach wyznaczonych w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin lub w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego gmin lub w ciągach istniejącej zabudowy.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Lubelskiego.³⁾

¹⁾ Zmiana wymienionej ustawy została ogłoszona w Dz.U. z 2005 r. Nr 113, poz.954 oraz Nr 130, poz.1087.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2001 r. Nr 115, poz. 1229, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 233, poz. 1957, z 2003 r. Nr 46, poz. 392, Nr 80, poz. 717 i 721, Nr 162, poz. 1568, Nr 175, poz. 1693, Nr 190, poz. 1865 i Nr 217, poz. 2124 oraz z 2004 r. Nr 19, poz. 177, Nr 49, poz. 464, Nr 70, poz. 631, Nr 91, poz. 875, Nr 92, poz. 880, Nr 96, poz. 959, Nr 121, poz. 1263, Nr 273. poz. 2703 i Nr 281, poz. 2784, z 2005 r. Nr 25, poz. 202, Nr 62, poz.552. Nr 113, poz.954, Nr 130, poz. 1087, Nr 132, poz. 1110, Nr 163, poz. 1362, Nr 167, poz. 1399. Nr 169, poz. 1420 Nr 175, poz. 1458 i 1462 i Nr 180, poz. 1495.

³⁾ Rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Nr 28 Wojewody Lubelskiego z dnia 2 czerwca 1998 r. w sprawie Obszarów Chronionego Krajobrazu (Dz. Urz. Woj. Lub. Nr 11, poz. 166), które na podstawie art. 157 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz.U. Nr 92, poz.880, z późn. zm.) traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, z tym, że na podstawie art.153 teże ustawy obszar chronionego krajobrazu utworzony przed dniem wejścia w życie ustawy stał się obszarem chronionego krajobrazu w rozumieniu niniejszej ustawy.

ZAŁĄCZNIK

Opis granic Chodelskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

Północna granica Chodelskiego Obszaru Chronionego krajobrazu jest granicą otuliny Kazimierskiego Parku Krajobrazowego. Opis jej przebiegu rozpoczyna się na wysokości północnego skraju wyspy wiślanej położonej na północ od wsi Kępa Chotecka. Od tego miejsca granica biegnie przez około 750 m w kierunku wschodnim, przecinając wał przeciwpowodziowy, a następnie południowym skrajem niewielkiego lasu. Dalej przez około 1,7 km biegnie drogą gruntową do wsi Kąty. Następnie skręca na północ w szosę asfaltową prowadzącą do Kolonii Wilków, by po około 350 m (koło krzyża) zmienić kierunek na południowo-wschodni. Dalej granica kieruje się drogą gruntową do rzeki Wrzelowianki. Następnie zachodnim brzegiem rzeki biegnie w kierunku północno-wschodnim do przejazdu kolejki wąskotorowej, wraz z torami kolejki dochodzi do szosy Szczekarków - Urządków, którą biegnie przez około 250 m na północny wschód. Dalej wzdłuż ogrodzenia jednej z prywatnych posesji oraz zachodnim obrzeżeniem niewielkiego lasu dochodzi do linii energetycznej niskiego napięcia. Przebiegając w kierunku wschodnim, a następnie północnym, wzdłuż tej linii dochodzi do szosy Urządków - Karczmiska w pobliżu mostu na Chodelce. Następnie granica prowadzi tą szosą w kierunku Karczmisk, by po około 800 m skręcić na południe, w drogę leśną. Po około 300 m zmienia kierunek na południowo-wschodni, zgodnie z przebiegiem linii energetycznej, a po następnych 230 m kieruje się drogą leśną na północ, przecina szosę Urządków - Karczmiska i dalej biegnie skrajem lasu - do rowu melioracyjnego. Następnie prowadzi tym rowem, generalnie w kierunku południowym, do wału przeciwpowodziowego w Kosiorowie i dalej tym wałem oraz młynówką do młyna wodnego w Kosiorowie. Tutaj skręca na wschód w drogę gruntową. Po osiągnięciu skraju lasu granica prowadzi południowo-wschodnim podnóżem zalesionej wydmy, dociera do podmokłego lasu olszowego i okrąża go od południa linią łamaną na dystansie około 2,5 km. Następnie prowadzi prostoliniowym rowem melioracyjnym i drogą leśną w kierunku południowo-wschodnim do punktu wysokościowego 132,8 dalej skręca ku wschodowi i północnemu wschodowi i prowadzi drogą leśną oraz linią oddziałową aż do szosy Urządków - Karczmiska, przecina szosę i okrąża zalesioną wydmy od jej północnej strony. Następnie powraca do szosy i dalej biegnie wzdłuż niej do wsi Karczmiska. Od Karczmisk, których zachodnia część pozostaje w obszarze chronionym, granica skręca za parkiem na wschód wzdłuż szosy biegnącej południowym obrzeżem Karczmisk. Odchodzi od niej na skrócie szosy, kierując się na południowy wschód wzdłuż szerokiej polnej drogi. Droga ta fragmentem prowadzi płytkim wykopem. Od przecięcia z linią kolejki wąskotorowej biegnie drogą gminną (lub granicą gminy) i dochodzi do drogi obrzeżającej od północy zabudowania na wschodnim krańcu wsi Wolica. Drogą tą skręca na wschód i po ok. 500 m odchodzi od niej na południe, przekracza dolinę Kowalanki, a dalej wiedzie do rozdroża wśród pól (w pobliżu punktu osnowy wysokościowej 195,7). Mija rozdroże i biegnie na zachód do skraju lasu i jego brzegiem dochodzi do szosy Poniatowa - Opole Lubelskie. W granicach OCK pozostają działki, parcele i zabudowania wchodzące między młodniki leśne na południe od leśniczówki. Następnie granica przecina szosę w miejscu skrzyżowania z torem kolejowym i wzdłuż niego kieruje się na południowy wschód do ogrodzenia Zakładów "Eda" w lesie poniatowskim. Wzdłuż ogrodzenia dochodzi do szosy Poniatowa-Chodel i biegnie nią do wsi Adelina. W Adelinie granica skręca ku zachodowi i szosą Adelina-Osiny dochodzi do granicy zwartego obszaru leśnego dzielącego tę wieś na dwie części. Całość lasu, boru sosnowego, porastającego zbocza niewielkiej dolinki, zostaje w obszarze chronionym. Granica biegnie jego skrajem ku północy, potem równoleżnikowo, a od pierwszych zabudowań wsi Książ skrajem lasu ku południowi do szosy Adelina - Osiny. Przecina tę szosę i idzie dalej na południe wyraźną drogą polną wzdłuż nierównej granicy lasu aż do miejsca, gdzie wewnątrz niewielkiej kępy lasu przecina się z inną drogą polną, prostopadłą do szosy Bełżyce-Chodel. Granica OCK biegnie dalej ku zachodowi tą drogą i przecina szosę Bełżyce-Chodel. Dalej przebieg granicy pokrywa się z drogą utwardzoną, prowadzącą linią łamaną ku szczytowi łagodnego wzgórza, pozostawiając poza obszarem chronionym niewielkie wyrobisko w zagajniku, gdzie zlokalizowano wysypisko śmieci dla Chodla. Od szczytu wzgórza (220,3 m) granica przebiega jego zboczem ku południowemu krańcowi wsi Huta Borowska, stąd północnym skrajem obszaru zalesionego skręca ku wschodowi, aż do drogi biegnącej wzdłuż zachodniej strony doliny niewielkiego cieku. Granica biegnie tą drogą, wzdłuż doliny, zakręcając za wykopem drogowym ku północnemu wschodowi, aż po odcinek źródłowy cieku, gdzie następnie skręca ku wschodowi w kierunku najdalej ku południowi i zachodowi wysuniętego krańca płata leśnego zwanego "Las Kalski". Dalej granica OCK biegnie drogą wzdłuż lasu do grupy zabudowań pomiędzy Trzcincem a Zalesiem (przysiółek Tarniny), skąd skręca ku zachodowi, dalej idzie drogą Trzciniec-Zalesie aż do traktu leśnego biegnącego na NE. Tym traktem granica prowadzi, przecinając las na wydmach (zniszczony eksploatacją piasku) do skrzyżowania z drogą prowadzącą niemal południkowo przez ten las. Granica biegnie tą drogą, a następnie jego skrajem aż do szosy Chodel-Bełżyce. Dalej, początkowo wzdłuż szosy i potem skrajem lasu granica obiega duży, zwarty kompleks leśny (Las Wzgórski). Granica obwodząca

wschodni skraj tego lasu odbiega od niego w miejscu, gdzie polna droga prowadząca wzdłuż pasemka lasu prowadzi do kompleksu leśnego przeciętego szosą Bełżyce-Zalesie. Granica OCK biegnie skrajem tego płata leśnego generalnie ku południowi (przecinając w/w szosę) aż do gościńca z Zalesia do Wierzchowisk, a następnie północnym skrajem lasu położonego na północ od Wierzchowisk Dolnych, aż do skrzyżowania z drogą polną (punkt wysokościowy 230,3 - krzyż przydrożny).

Od tego skrzyżowania granica biegnie ku południowi aż do skraju tego samego lasu, a następnie znów wzdłuż północnego skraju lasu do szosy Bełżyce-Skrzyniec. Granica OCK przebiega ok. 500 m na południowy zachód szosą Bełżyce-Skrzyniec, aby odejść od niej ku południowi wzdłuż drogi polnej na wschodnim krańcu Kolonii Skrzyniec. Dalej, po 1,8 km, skręca na południowy zachód następną drogą polną i dociera do rzeki Chodelki, gdzie graniczą ze sobą wsie Majdan Skrzynicki i Borzechów. Tu granica przecina rzekę Chodelkę biegnąc ku północnemu skrajowi rozczłonkowanego kompleksu leśnego (Las Borzechowski). Obiega ten las jego skrajem od wschodu i południa aż po jego najbardziej wysunięty ku południowemu-zachodowi kraniec, stąd biegnie krótkim odcinkiem drogi polnej do skrzyżowania dróg na szczycie wzgórza (pkt wys. 230,2). Z tego punktu granica wiedzie drogą polną prowadzącą do przysiółka Chrzanów - do wschodniego krańca lasu porastającego południowy skłon doliny Chodelki, naprzeciwko Kolonii Borów. Od narożnika powierzchni leśnej granica biegnie jej południowym skrajem (na długim odcinku drogą gruntową) aż do miejsca, gdzie wzdłuż tej drogi najkrócej dołączyć może do szosy wiodącej z Ratoszyna do wsi Grądy. Tą szosą granica biegnie dalej w kierunku Ratoszyna aż do miejsca, gdzie do szosy wąskim pasmem (już w Ratoszynie) przylega las. Granica dalej biegnie wzdłuż południowego skraju tego pasma lasu aż do miejsca, gdzie skraj lasu zbliża się najbardziej do rzeczki Chodlik. Tu granica skręca na południowy zachód przecinając Chodlik, drogą wzdłuż sadu dobiega do szosy Chodel-Borzechów (przy ostatnich od zachodu zabudowaniach Ratoszyna). Granica biegnie dalej szosą do skrzyżowania z szosą Chodel-Kraśnik. Od skrzyżowania granica biegnie na krótkim odcinku szosą Chodel-Opole Lubelskie do miejsca, gdzie od niej odłącza droga gruntowa wiodąca nad krawędzią doliny Chodelki do wsi Budzyń. Następnie granica OCK przebiega drogą przez tę wieś.

Od wsi Budzyń granica biegnie na zachód wzdłuż drogi gruntowej w kierunku Nowego Stawu. Od zbiegu z drogą prowadzącą do Wólki Komaszyczej kieruje się na północ, w stronę kanału, i do zabudowań wsi Nowy Staw dochodzi ocementowanym wałem. W dalszym ciągu biegnie wzdłuż kanału do południowego krańca lasu i, wzdłuż drogi przecinającej las z południa na północ, dochodzi do szosy Emilcin - Ruda Maciejowska. Biegnie nią ok. 400 m i odchodzi na północny zachód drogą biegnącą początkowo skrajem, później przez młody, sosnowy las porastający piaszczyste południowe obrzeżenie doliny Chodelki. Od mostu na Chodelce granica biegnie drogą wzdłuż lewego zbocza doliny do Zajączkowa i linią łamaną dochodzi do szosy Poniatowa-Opole Lubelskie (na północ od Woli Rudzkiej). Tu granica przekracza szosę i skrajem lasu biegnie na południowy zachód, a potem drogą gruntową na zachód. Początkowo brzegiem lasu i dalej wśród pól dochodzi do linii niskiego napięcia i wzdłuż niej, po ok. 300 m w kierunku północnym, dochodzi do drogi polnej, którą prowadzi do Ciepiałówki, gdzie omija teren przyszłej oczyszczalni ścieków. Granica dochodzi do starej drogi, którą biegnie do zabudowań byłej leśniczówki w Kozieńcu, tu skręca na południe wzdłuż drogi utwardzonej i po ok. 200 m odchodzi na zachód obrzeżeniem lasu. Dociera do szosy Opole - Kamień i dalej wiedzie nią do pierwszych zabudowań Kamienia. Po drodze, na skrzyżowaniu z drogą do Łazisk Średnich, granica OCK łączy się z granicą otuliny Wrzelowieckiego Parku Krajobrazowego. Na północnym skraju wsi Kamień skręca na zachód, w drogę lokalną i dociera do granicy województwa, która wyznacza zachodnią granicę Chodelskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.